

Bruksela, 5 grudnia 2019 r.
(OR. en)

14434/19

ECOFIN 1068
UEM 376
DEVGEN 212

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	5 grudnia 2019 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	13678/3/19 REV 3
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju – Konkluzje Rady (5 grudnia 2019 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, przyjęte przez Radę na jej 3736. posiedzeniu, które odbyło się 5 grudnia 2019 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE WZMOCNIENIA EUROPEJSKIEJ
INFRASTRUKTURY FINANSOWEJ NA RZECZ ROZWOJU**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. PRZYWOŁUJĄC decyzję Rady Unii Europejskiej (UE) 2019/597 w sprawie utworzenia grupy mędrców wysokiego szczebla, której zadaniem jest sporządzenie niezależnego sprawozdania na temat europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju.
2. PRZYWOŁUJĄC ramy polityczne i zobowiązania określone w agendzie 2030 oraz określoną w niej zasadę, by „nie pomijać nikogo”, porozumienie paryskie, nowy Europejski konsensus w sprawie rozwoju, Nowy program strategiczny UE na lata 2019–2024, globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, europejską politykę rozszerzenia i sąsiedztwa, Program działań z Addis Abeby, ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030 oraz Wytoczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka.
3. UZNAJĄC, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie są wspólnie największymi darczyńcami pomocy rozwojowej na świecie, a ich wysiłki przyczyniły się do postępów w ograniczaniu ubóstwa, realizacji celów zrównoważonego rozwoju, w tym zmniejszaniu umieralności dzieci, propagowaniu równouprawnienia płci, osiągnięciu pokoju i dobrobytu oraz wydłużeniu średniego trwania życia na całym świecie.
4. PRZYPOMINAJĄC, że walka z ubóstwem i nierównością trwa i że konieczne są dalsze wysiłki na poziomie globalnym, by osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju, podczas gdy coraz pilniejszą kwestią staje się przeciwdziałanie zmianie klimatu poprzez inwestycje na rzecz łagodzenia tej zmiany i przystosowywania się do niej, a także zapobieganie zmniejszaniu różnorodności biologicznej i zapewnianie zrównoważenia środowiskowego, co przyczyni się do wyeliminowania pierwotnych przyczyn migracji nieuregulowanej i przymusowego wysiedlenia.

5. PRZYPOMINAJĄC, że europejska infrastruktura finansowa na rzecz rozwoju powinna promować wartości i priorytety strategiczne Unii na całym świecie w celu realizacji celów i zasad działań zewnętrznych Unii.
6. UZNAJĄC kluczową rolę współpracy wielostronnej i partnerstw międzynarodowych, rosnące ryzyko wynikające z konkurencji geopolitycznej i geoeconomicznej oraz potrzebę wzmocnienia unijnej infrastruktury na rzecz zrównoważonego finansowania inwestycji i łączności w ścisłej współpracy z naszymi partnerami.
7. PRZYZNAJĄC, że istnieje krytyczna potrzeba zaangażowania sektora prywatnego w zrównoważone finansowanie i realizację celów zrównoważonego rozwoju, że Europejska infrastruktura finansowa odgrywa istotną rolę w ułatwianiu inwestycji prywatnych i tworzeniu zrównoważonych rynków oraz że duże znaczenie ma sprzyjający klimat inwestycyjny i otoczenie biznesowe.
8. PODKREŚLAJĄC, że duży wybór i różnorodność podmiotów i instrumentów w ramach europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju stanowi zaletę z punktu widzenia jakości, siły oddziaływania, skuteczności i wydajności; zaleta ta wymaga odpowiedniej koordynacji i sterowania, aby uniknąć fragmentacji i niepotrzebnej konkurencji pod względem ustalania cen lub warunków oraz by w pełni wykorzystać jej potencjał.
9. UZNAJĄC, jak ważne jest zreformowanie europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, aby maksymalnie wykorzystać istniejące zasoby i jeszcze bardziej wzmocnić jej widoczność, siłę oddziaływania, skuteczność i spójność jako części globalnego systemu finansowania rozwoju, w ramach którego wielostronne, regionalne i dwustronne instytucje finansowe współpracują na rzecz osiągnięcia globalnych celów.
10. UZNAJĄC wyniki europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, w szczególności wyniki osiągnięte przez Komisję Europejską, instytucje finansowania rozwoju i banki rozwoju w państwach członkowskich, Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR).

11. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prace grupy mędrców nad sprawozdaniem pt. „Europa w świecie – przyszłość europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju”, w którym przedstawiono poglądy na temat wyzwań i możliwości w zakresie udoskonalenia i racjonalizacji europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju.
12. ZGADZA się, że istnieje potrzeba uczynienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju silniejszą, bardziej elastyczną, zintegrowaną, spójną, strategiczną i dostosowaną do potrzeb w zakresie zmiany klimatu i rozwoju; że jej zasoby muszą być przydzielane zgodnie z priorytetami i kierowane tam, gdzie potrzeby są największe, w tym do krajów najsłabiej rozwiniętych i niestabilnych, Afryki, regionów objętych polityką sąsiedztwa i innych regionów geograficznych; oraz że należy przestrzegać zasad dotyczących pierwszeństwa polityki oraz lepszej współpracy, jak również zapewniać włączanie krajów partnerskich w działania na rzecz rozwoju i ich odpowiedzialność za ten proces, a także przejrzystość i rozliczalność.
13. PODKREŚLA potrzebę zapewnienia ciągłości operacyjnej w pracach EBI i EBOR, podczas gdy trwa refleksja nad reformą infrastruktury finansowania rozwoju; WZYWA obie te instytucje do pełnego uwzględnienia niniejszych konkluzji i zapewnienia, by wszelkie podejmowane działania pomagały – a nie przeszkadzały – w ich wdrożeniu lub w osiągnięciu celu w postaci wzmocnionej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju.
14. UZNAJE potencjał Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju jako instrumentu zachęcającego do inkluzywnego udziału oraz współpracy – na zasadzie otwartej struktury – europejskie i inne instytucje finansowania rozwoju, przy jednoczesnym wykorzystywaniu środków z sektora publicznego i prywatnego do finansowania rozwoju, w ścisłej współpracy z krajami partnerskimi.

Działania do natychmiastowej realizacji

15. ZACHĘCA państwa członkowskie do wzmocnienia ich poczucia odpowiedzialności za unijną politykę rozwojową poprzez silniejsze zaangażowanie, regularny udział w kształtowaniu polityki i udzielaniu dalszych wytycznych strategicznych w ramach Rady Europejskiej i Rady UE oraz skuteczniejszą interakcję i koordynację z Komisją Europejską i Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

16. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by – przy wsparciu ze strony Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) – przedstawiły propozycje dotyczące ogólnego budowania świadomości i formułowania narracji w odniesieniu do globalnej strategii UE na rzecz rozwoju oraz finansowania rozwoju, a także by zapewniły lepszą widoczność efektów tej strategii oraz lepsze informowanie o tych efektach, zarówno dla UE, jak i krajów partnerskich. ZACHĘCA wszystkie odnośne zainteresowane podmioty europejskie oraz państwa członkowskie, by omówiły takie propozycje z myślą o udoskonaleniu swoich strategii i działań komunikacyjnych.
17. PODKREŚLA rolę Komisji Europejskiej i ESDZ w zwiększeniu operacyjności unijnej polityki rozwojowej, w tym poprzez lepszą koordynację wszystkich europejskich podmiotów polityki rozwojowej, przy jednoczesnym stosowaniu się do szerszych wskazówek politycznych udzielanych przez Radę, szczególnie w odniesieniu do celów rozwojowych; ZWRACA SIĘ do nich o wzmocnienie ich wewnętrznej koordynacji oraz ich współpracy z państwami członkowskimi, m.in. w ramach dialogu politycznego oraz strategii krajowych i regionalnych.
18. ZACHĘCA Komisję Europejską i ESDZ, w tym za pośrednictwem sieci delegatur UE, aby zwiększyły wysiłki na rzecz koordynacji europejskich podmiotów finansowania rozwoju w krajach partnerskich, m.in. poprzez wspólne wieloletnie programowanie na szczeblu krajowym z udziałem państw członkowskich, tworzenie platform krajowych – co zaproponowano również w sprawozdaniu grupy wybitnych osobistości grupy G-20 – oraz regionalnych instrumentów inwestycyjnych, uznających inne ramy, skupiających wszystkich odnośnych partnerów i zapewniających maksymalny wpływ na rozwój i poczucie odpowiedzialności krajów partnerskich. Działania te można ułatwić m.in. poprzez dalszą harmonizację praktyk sprawozdawczych wśród odnośnych podmiotów finansowania rozwoju.
19. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej, by wzmocniła swoje istniejące zdolności w zakresie finansowania rozwoju w celu oceniania spójności projektów i propozycji inwestycyjnych z politykami UE zgodnie z jej kompetencjami.
20. PODKREŚLA, że państwa członkowskie UE powinny, we współpracy z Komisją Europejską, wzmocnić istniejące mechanizmy i, w razie potrzeby, pracować na rzecz lepszej koordynacji stanowisk UE na wielostronnych forach i w wielostronnych instytucjach rozwojowych, aby zapewnić bardziej spójny przekaz UE. Powinno to również obejmować koordynowanie stanowisk w kwestiach o znaczeniu strategicznym, w szczególności w Radzie EBOR.

21. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej, by regularnie organizowała spotkania europejskich partnerów w zakresie finansowania rozwoju i partnerów wykonawczych w celu promowania harmonizacji strategii i podejść w dziedzinie finansowania rozwoju.
22. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by zacieśniły współpracę między istniejącymi europejskimi centrami wiedzy i instytutami badawczymi w dziedzinie rozwoju, aby stworzyć skuteczniejsze powiązania między unijnymi i międzynarodowymi badaniami w dziedzinie rozwoju a kształtowaniem polityki, udzielać wsparcia na rzecz upowszechniania studiów w dziedzinie rozwoju oraz propagować w UE uczenie się o sprawozdawczości i pomiarze wpływu na rozwój. Powinny one również zastanowić się nad działaniami na rzecz utworzenia wspólnej platformy zawierającej informacje m.in. o bieżących i planowanych projektach, warunkach finansowania, w stosownych przypadkach, oraz o partnerach wykonawczych, aby zapewnić kompleksowy obraz działań UE, z uwzględnieniem istniejących narzędzi.
23. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by tworzyły zachęty do zacieśniania współpracy między podmiotami finansowania rozwoju i podmiotami wykonawczymi o różnej skali, różnych profilach i różnych atutach w celu maksymalizacji wpływu na rozwój, w szczególności wspierając integracyjne partnerstwa z mniejszymi instytucjami rozwojowymi oraz jak najlepiej wykorzystując instrumenty, takie jak porozumienia o współpracy, współfinansowanie i procedury wzajemnego uznawania. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej, by opracowała mechanizmy w celu ułatwienia dostępu do finansowania unijnym podmiotom i instytucjom rozwojowym, w szczególności tym mniejszym.
24. ZACHEĆCA do określenia wspólnych norm i modeli biznesowych w celu zaangażowania sektora prywatnego w realizację polityki rozwojowej, na podstawie zasad OECD i instytucji finansowania rozwoju dotyczących finansowania mieszanego.
25. ZWRACA SIĘ do Komisji Europejskiej i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, by do końca stycznia 2020 r. przedstawiły Radzie sprawozdanie na temat wyżej wymienionych lub innych podobnych środków, jakie należy podjąć w celu wzmocnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju.

Dalsze działania w kwestiach instytucjonalnych

26. UZNAJE potrzebę dobrze funkcjonującej europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju, aby ustanowić normy i zapewnić wskazówki operacyjne wszystkim odnośnym podmiotom w ramach systemu oraz propagować odgrywanie przez UE wiodącej roli na świecie.
27. ZAUWAŻA, że kluczowe zmiany instytucjonalne mające na celu rozwój unijnej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju będą wymagały dalszej refleksji, z uwzględnieniem globalnego systemu; kwestią priorytetową powinno być wykorzystanie istniejących zasobów finansowych. Na dalszą analizę zasługują, w szczególności, wykonalność wariantów 1 i 3 przedstawionych w sprawozdaniu grupy mędrców, jak również usprawnienia w obecnej strukturze instytucjonalnej.
28. ZLECA organom przygotowawczym Rady, by niezwłocznie przygotowały – na podstawie wniosku Komisji – zakres zadań na potrzeby niezależnego studium wykonalności. ZWRACA SIĘ do Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, by – w charakterze wkładu w przygotowanie zakresu zadań – do końca stycznia 2020 r. przekazały Radzie następujące informacje:
 - i) propozycje konkretnych działań mających na celu dokonanie usprawnień w obecnej strukturze instytucjonalnej oraz osiągnięcie maksymalnego wpływu na rozwój poprzez zwiększoną współpracę między obiema instytucjami oraz z europejskimi i innymi instytucjami finansowania rozwoju oraz poprzez inne podobne środki; oraz
 - ii) informacje o skutkach finansowych, prawnych i operacyjnych dla tych instytucji w przypadku wariantów 1 i 3 przedstawionych w sprawozdaniu grupy mędrców, na podstawie określonego zestawu pytań, aby zapewnić porównywalność.
29. Z myślą o udzieleniu przez Radę wskazówek politycznych, w tym zatwierdzenia zakresu zadań do wiosny 2020 r., ZLECA organom przygotowawczym Rady przedstawienie – we współpracy z Komisją i ESDZ – oceny i zaleceń dla Rady na temat kolejnych kroków. ZLECA organom przygotowawczym Rady, by do jesieni 2020 r. poinformowały Radę o wynikach studium wykonalności.

30. ZWRACA SIĘ do organów przygotowawczych Rady o monitorowanie postępów we wdrażaniu niniejszych konkluzji; oraz do państw członkowskich o udzielanie dalszych wskazówek co do preferowanych przez nie dalszych działań na rzecz wzmocnienia europejskiej infrastruktury finansowej na rzecz rozwoju najpóźniej do końca 2020 r.
-